

[Miljøministeren]

jeg i øvrigt mente at Fremskridtspartiet godt kunne være enig i at vi ikke skal tilstræbe. Der er altså en hel del ting, der skal ændres, hvis vi skal gå ind i denne sag.

Jeg er i øvrigt enig i, at når vi også har ønsket at gå ind i sagen, men ønsker at gennemarbejde den, sådan at vi kan fremsætte et ordentligt lovforslag, så skyldes det netop de problemer, som hr. Behnke omtalte. Hvis hr. Behnke i øvrigt ville høre efter. Af hensyn til Folketinget synes jeg det er praktisk, at hr. Behnke ikke kommer op endnu en gang og spørger, om jeg ikke har svaret på tingene. Det synes jeg var rimeligt, så derfor tøvede jeg lidt.

Som hr. Behnke ganske rigtigt siger, er der i realiteten for norges vedkommende tale om dækadresser, og det er naturligvis ikke ønskeligt. Det er heller ikke ønskeligt, at nogle mennesker opretholder to boliger, hvis det ikke er nødvendigt, men det kræver altså, at vi arbejder en anelse med tingene, inden vi fremsætter lovforslag, og det er grunden til, at vi i denne omgang – det skal jeg vende tilbage til – i den mellemtilværende periode har nøjedes med en vejledning.

Jeg er meget enig i hr. Arne Melchior's be-
dragninger om lighedsbegreberne.

Til hr. Glistrup og frihedsbegreberne er der at sige, at det da er rigtigt, at vi ikke skal blande os i, hvor folk skal bo, men vi har f.eks. en lovgivning, der betyder, at hvis man ønsker at få undervisning på en skole, ja, så er der også en folkeskole, man kan få undervisning på, og der er plads til én – altså for bare at fremhæve en enkelt lille side af denne sag. Og det kræver altså også planlægning fra kommunernes side, og derfor kan man ikke bare med et knips med fingrene sige, at nu åbner vi for alt det her. Det kræver planlægning, for at der ikke skal blive kaos, og det kræver, at flere forskellige lovforslag bliver kørt sammen.

Fru Jane Oksen sagde, at nu skrev jeg ikke noget om vejledning. Nej, jeg synes ikke, jeg altid skal gentage alt, hvad der er sagt i forvejen. I det omfang der var lavet om på det, at der blev udsendt en vejledning, ville jeg have skrevet det, men ministeriet har udsendt en vejledning til høring, vi får svar ind på det, og det er vores agt at følge den vejledning op.

Jeg mente, at det ville være praktisk for også at imødekomme Fremskridtspartiets ønsker om ikke at få mere papirusseri end højst nød-

vendigt, at man kun, hvis man ændrede på de beslutninger, man havde truffet, skrev det, og at man ikke brugte yderligere papir på at sige: I øvrigt gør jeg, som jeg hele tiden har sagt at jeg ville gøre. Det er baggrunden for, at vi ikke endnu en gang har understreget netop det.

Vi har ikke i forbindelse med den kommende lovgivning taget stilling til ankeinstanser. Generelt mener jeg, at vi skal reducere antallet af ankeinstanser i dette land, hvad jeg også mener at Fremskridtspartiet må være tilhænger af, idet det er med til at reducere uhensigtsmæssig sagsbehandling i den offentlige sektor, men der er ikke taget endelig stilling til lovforslaget ud over, at vi mener, at udgangspunktet for den drøftelse, vi vil lægge op til, er, at det overlades til kommunerne at administrere dette område i forbindelse med kommunallovgivning.

Det tror jeg alt andet lige er mere fornuftigt, end at det er staten, der bestemmer det, for kommunerne er tættere på de konkrete problemstillinger og har i øvrigt – og det er det helt centrale – ansvaret for at løse de opgaver. Hvis det lægges ud til kommunerne, er det endnu et eksempel på, at ansvar og beføjelser følges ad. Hvis kommunerne ønsker, at folk skal bo i sommerhusområderne, så de kan få skatteindtægt, ja, så må de også komme med de offentlige tilbud, der ifølge lovgivningen er nødvendige. Det mener jeg er et hensigtsmæssigt udgangspunkt for vore videre diskussioner, som vil komme til efteråret.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det var ministerens bemærkning om, at man skulle arbejde med tingene og ikke risikere lovjaskeri, der bragte mig herop. Denne sag er otte år gammel. I otte år har Fremskridtspartiet rent faktisk arbejdet med sagen, og hvis ministeren og regeringen i øvrigt havde gjort det samme, ville man ikke komme ud for at stå heroppe og sige, at man i øvrigt er enig med Fremskridtspartiet i, at det er urimeligt, at i hvert fald pensionister ikke kan få lov til at bo i deres sommerhuse.

Naturligvis er der problemer, men det er problemer, som der er ved al anden lovgivning, og som Folketinget må se at få løst. Jeg synes, det er et meget dårligt argument at anvende, at når man ikke kan støtte forslaget, skyldes det, at man ikke vil være med til lovjaskeri. Man kun-